

عنوان مقاله:

تبیین دلالت های معرفت شناختی رویکرد سازنده گرایی در ارزشیابی پیشرفت تحصیلی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای آموزش و یادگیری، دوره 8، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد حسن میرزامحمدی - دانشگاه شاهد

اکبر رهنما - دانشگاه شاهد

عبداله افشار - دانشگاه شاهد

محترم قبادی

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر مبانی معرفت شناختی رویکرد سازنده گرایی در چهار بعد ماهیت و مفهوم، اصول، اهداف و روش های ارزشیابی پیشرفت تحصیلی مورد بررسی قرار گرفته است. روش انجام پژوهش تحلیلی - اسنادی بوده است. به منظور گردآوری داده های لازم جهت پاسخ گویی به سوال های پژوهش کلیه اسناد موجود و مرتبط با موضوع با استفاده از فرم گردآوری داده ها جمع آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. عمده ترین یافته ها با توجه به سئوالات پژوهش عبارتند از: برخی از مهم ترین دلالت های معرفت شناختی رویکرد سازنده گرایی برای ارزشیابی پیشرفت تحصیلی در دو بخش یاددهی (آنچه به معلم مربوط می شود)، و یادگیری (آنچه به شاگرد مربوط می شود) قابل ارائه می-باشند. ارزشیابی و سنجش آموخته های دانش آموزان با توجه به رویکرد سازنده گرایی ارزشیابی و سنجش از نوع سنجش واقع گرا یا اصیل است. این ارزشیابی، مستمر و درهم تنیده با روش تدریس اختیار شده برای ارائه محتوای برنامه درسی می باشد. اصول اساسی ارزشیابی پیشرفت تحصیلی مبتنی بر رویکرد سازنده گرایی عبارتند از: ارزشیابی هدف آزاد، ارزشیابی مشتق از بافت، ساخت دانش، توجه به دانش به صورت کلیتی یکپارچه، تاکید بر نقش دانسته های پیشین، ساخت های تجربی (فرآیند در برابر محصول). هدف اصلی در تعلیم و تربیت مبتنی بر سازنده گرایی پرورش افرادی است که به توانایی خود در خلق دانش باور داشته و معتقدند دانش وجودی عینی و خارج از آنان نیست. این دید معرفت شناسانه، افرادی می-پروراند که توانایی بیشتری در تولید دانش خویش از طریق حل مساله دارند. روش های ارزشیابی پیشرفت تحصیلی مبتنی بر رویکرد سازنده گرایی عبارتند از: سنجش عملکردی، ارزشیابی از یادگیری حین تدریس و موقعیت های یادگیری، سنجش یا کار پوشه، خود سنجی، ارزیابی دینامیک، ارزشیابی چند وجهی یا مکرر.

کلمات کلیدی:

معرفت شناختی، سازنده گرایی، ارزشیابی پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388940>

